

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

44. Decisio Sacræ Rotæ Romanæ coram R. P. D. Cerro Vercellen.
Decimarum. Lunæ 15. Ianuarii 1646.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](#)

rum, non in resignationibus ad fauorem nec quidem ratione qualitatis pensionis, sed personarum cum plerisque concedantur familiaribus, & aliis charis Pontifici solitis eximi ab impensa compositionum, ut in decisi. 4. o. n. 10. ver. epist. qui, in fin. p. 1. diuers. Et solutionem compendere potius retorquet pro D. Abbatore, qui illam impendit ad adiuuandum aliunde probatam ipsius contemplationem, elicitur ex adductis in decisi. Burat. 72. 4. n. 3. & 79. 1. n. 2.

11. Nec est considerabilis ratio per Papam deducta in litteris referentioriis vita, & honestatis morum dicti Hispani, vel attento quod ea verificari possit respectu proprietatis repenantis penes Hispanum, in quo propter ea requiritur norum honestas, & character clericalis. Felin, in oper. moral. tom. 3. tract. 42. c. 9. n. 19. Vel etiam quia effectus conceptorum verborum erga Hispanum proprietate seu nomine frumentum, magis dirigatur al Itali contemplatum respectu commodi, iuxta regulam plus valere quod agitur, quam quod si & e concipitur l. 1. & tot. tit. C. plus valer. quod agit, cum aliis quas in specie pensionis retulit, & secuta est. Rota in impress. penes Pacific. de salu. decisi. 119. n. 3.

12. Neque reuelat ab Hispano traditum non fuisse, Dominio Abbati conluetum in pensionibus confidentialibus dari mandatum irrevocabile ad exigendum, de quo in d. d. decisi. Burat. 835. n. 8. Illud enim sapissime consuevit opniti, ut in decisi. Card. Seraph. 1088. sub n. 9. cui in omnem casum, vel alteri defectui, etiam ad esset alicuius momenti, praevalerent solidâ fundamenta comprobata contemplationis commodi & utilitatis pro Domino Abbatore ex supra allegatis.

13. Hinc firmato antecedente contemplationis praedictæ resultat necessaria consequentia, ut Dominus Iordanus vigore sua accessionis, fideiussionis, teneatur foluerre Domino Abbatu Coftæ, cum omnes pensiones reseruatae Hispano de Cardenas, fuerint per sanct. mem. V. banum VIII. translatae habita generali, & in differenti relatione, prout in diversis supplicationibus, seu cedula motus proprii de super signatis contingebatur in personam Ieronimi Gonzales Lagunes, qui adhuc vivit, atque obligationum seu fideiussionum vis in tali casu tendat ad Itali commodum, non ad Hispani utilitatem. Gratianus dist. ep. 131. n. 20. Rot. in impress. penes Pacific. dicta decisi. 129. codem. n. 3.

14. Nec translatione secuta Eminentissimi Cardin. Borgia ad Ecclesiam Hispalen. & deinde ad Toletan. potest dici accessionem D. Jordani exprimere, quia nequit in reservatione pensionis, iuxta quam & iuxta omnia decreta in ea contenta se obligauit idem Dominus Iordanus, cauetur expresse quod obligaciones & accessiones consistant in suo robe, etiam poliquam ipse Eminentiss. Cardin. Archidiaconatus dimisisset, nisi successor fecerit similem obligationem & teneri praecise se, & suos successores & fideiussores velle declarauit idem Eminentissimus Cardinalis, ad formam omnium decretorum referentiorum ipsa pensione durare, etiam quod quacunque auctoritate, & monu proprio Papæ fieret de dicto. Archidiaconatu aliqua prouisio, donec prouisit, se pariter obligarent, & cæteras cautelas hic in Urbe præstarent pro securitate pensionis, ac dimittere intelligatur, qui consensit incompatibili affectioni Paris. de resignat. lib. 1. part. 1. n. 40. vbi ex Mandos. fuer. regul. Cancellar. de infirm. q. 1. 3. n. 8. & 9. Aut quod verbum dimissio est loco generis, & complectitur quemcumque actum, per quem à se quis abdicare ius proprium dicitur. Eoque magis vbi translationi, ut in praesenti successit propter meritum translati, tunc enim effecta intelligitur ex parte eiusdem translati à proprio consensu, & acceptatione Abbas in Cap. ultim. num. 1. de postulat. Prelat. Calder. consil. 1. de translat. Prelat. Loter. de re benefic. lib. 2. q. 28. n. 77. & 79. & fuit dictum in Bonon. beneficio-

rum 29. Maij 1645. coram R. P. Domino meo nichil teneturque ad intercessioꝝ sic ad solutionem Eminentissimi Cardinalis, & ipse D. Jordanus principalis fideiussionis donec integrum factum aliena future obligatio[n]em ab ipso omni præstetur ex Rota coram sanct. mem. Greg. XV. decisi. 241.

15. Sed, & vtlerius etiam obligatio D. Jordani emanavit de soluendo absolute donec perso dataverit, cum specificatione etiam Archidiaconatus huicmodi quo quis modo vacans ad alios territos possit loces transferatur: nam verba quoquis modo adiecta vacationi important irrefragabiliter omnem eiusmodum excogitabilem Gabr. conf. 187. n. 9. 1. Roland. consil. 4. n. 48. 1. Laurent. decisi. Auenionens. 110. n. 1. cum aliis per Modern. Lusitan. dist. 339. n. 1. & sequentia Rot. diuers. decisi. 701. num. 19. part. 1. Ac si in dubio posset idem Jordanus velle manere suam obligationem postquam Archidiaconatus quomodoconque in aliam personam transfuerit, quia non prohibetur quis fiduciebere pro alio, & obligare se pro re aliena vi decimum fuisse in via Præfessina & Senens. pensionis 10. Januarij 1558 coram Quiruga, referunt & eam leguntur Paris. de resignat. lib. 1. qu. 8. num. p. 16. & 17. Gatz. de beneficiis. 1. c. 5. n. 180.

Et ita vtraque parte informante, &c.

DECISIO XLIV.

Sacra Rot. e Romane coram R.P.D. Cet.

Vercellen. Decimaru[m].

Luna 15. Januarij 1646.

§. 1. **S**tandum esse in decisis sub die 3. Novembri sprateriti, Domini responderunt, cum nequit dubitari, Capitulum in exactione decimaru[m] in territorio Oppidi Cassinatum statutæ habere intentionem fundatam in sententia antiquissima anni 1464. Iata ad sui fauorem super huicmodi solutione contra Communitatem, & homines dicti Oppidi, & confirmata per tres alias sententias Rota, quas effectum fortis fuisse, offendunt depositiones teñium, locationes de huicmodi decimis cum subsequita exactione, & propria confessio earundem Monialium summavero. 43. & 5. Quæ sententia, cum sitmet statutu, affect etiam Moniales, licet ibidem non expressas ut fuit probatum in decisione, quæ reuidetur. *Capitulum enim.*

2. Nec obstat visa fuerunt Dominis priuilegia de nouo adducta, & quibus sit tota vis ab Informantibus pro Monialibus, Priuilegium enim Bonafaci VII. (ut omnia examinentur) datum in eum Samm. n. 1. per quod dd. Moniales à solutione huicmodi decimaru[m] prætenduntur exempta, licet continet derogationem quarumcumque Constitutionum Apologeticorum, & legum Imperialium, cum clausula generali, *Quibuscumque. Attamen non continet derogationem Concilij Lateran. in cap. super de decim. quod specificam, & expressam requirit, nec in generalissimum comprehenditur, ut probat Archid. in c. 1. n. 2. ver. vel dic. Planius, de consil. in 6. Mohed. dec. 7. n. 2. de loca. Rot. in Toler. decimaru[m] 46. Novembri 1606. coram Iulio n. 2. polt. Marches de Commiss. part. 1. fol. 596. in Vrbinate. decimaru[m] 25. Junij 1618. coram sanctissimo D. N. polt Tambur. de iur. Abbas. dec. 95. n. 4. coram bon. mem. Coccino decisi. 269. n. 1. in recens. dec. 341. n. 2. part. 1. decisi. 229. n. 1. part. 2. & decisi. 103. num. pariter 2. part. 7. & in Hispalen. decimaru[m] 27. Iunij 1664. coram R.P.D. meo Corrado.*

3. Priuilegium vero Gregorij XI. in Bull. tom. i. interclusum.

eius Constitutiones, constitut. 7. §. 22. Quod postea ab Eugenio VI. & Martino. V. fuit confirmatum, & per Sextum IV. extensem ad quaecunque bona, & qualcumque decimas, ut in d. eo 1. Constit. eiusdem Sixti 7. §. 7. Ulta quod eodem defecit non expressa derogationis laborat, cum loquatur tantum de fratrib. Ordinis S. Dominici, non debet extendi ad Moniales eiusdem Ordinis, cum in odiois qualis est exemplio à decimis, vt dixit Rota decisi. 27.1. n. 6. part. 4. recent. Moniales, non veniant appellatione fratrum, seu Monachorum ex doctrina Bald. in tres fratres nu. 1. vers. quia priuilegium, ibique Alberic. ff. de past. idem Bald. in l. quicunque n. 17. C. de seru. fugit. An. bar. c. 1. n. 277. de confit. Alex. conf. 5. post. lice. am. F. vers. quod priuilegium lib. 4. Roland. conf. 5. n. 37. lib. 3. Hondon. conf. 76. n. 25. lib. 2. Curt. sen. conf. 9. n. 15. bene Cocchier. de iuris d. ordin. part. 1. q. 17. n. 27. Mantic. de coniect. lib. 8. iur. 6. n. 29. in fin. Rot. in recent. decisi. 388. nu. 4. & 5. part. 5.

4. Quæ responsio licet etiam adaptetur, priuilegio edito ab eodem Sixto IV. dista Confisi. 7. §. 7. cùm tantum loquatur de Fratribus Predicatoribus, non autem de Monialibus, nihilominus duas alias ponderarunt Domini responsiones; Alteram, quod in dicto priuilegio deest expressa derogatio d. cap. nuper, quae ad hunc effectum requiritur ex iuriis supra allegatis: alteram, quod ille Pontifex in d. priuilegio intellexerit solummodo de decimis extraordinariis, non autem de ordinariis debitis de iure Diuino, quamvis verbis, & distinctionibus generalibus legatur conceptum; in his enim priuilegiis non veniunt ea, quæ de facili concedi non solent, nisi de eis fiat specialis mentio, vt saepissime tenuit Rot. coram Cardinali Put. dec. 1. per rot. lib. 3. coram Card. Seraph. dec. 1193. n. 6. ve. s. ideo illa verba, coram bon. mem. Coccino p. dec. 260. num. 3. & 4. & hoc idem priuilegium ita pluries Rota fuit interpretata in Toleiana Decimorum 26. Novemb. 1607. coram Ottomberg. coram Card. Canaler. dec. 137. n. 11. & postrem latissime in d. Hispan. decimorum ver. sum quia cum aliis in decisione qua reuidetur ver. hinc etiam inferitur.

5. Nec reuelat derogatio ibidem posita in §. 27. ibi, non obstantibus Constitutionibus, &c ac etiam in Pronunciabus, & Synodalibus Concilii editis. Quia licet derogatio generalis Conciliorum cum clausula, quorum tenores includat derogationem Concilij Lateranensis, vt dixit Rot. in Conchon. exemptionis decimorum 17. Maij 1598. coram Orano relata per Garz. de benef. part. 4. cap. 5. n. 29. In casu tamen de quo agitur, derogatio loquuntur tantummodo de Concilii Pronunciabilibus, & Synodalibus, quorum appellatione non venit Concilium Lateranum, quod est generale, & declarando d. decisi. Conchen. exemptionis decimorum, respondit Rot. in Casu angustiana decimorum 17. Iunij 1611. coram Sanctissimo D. N. relata per Add. ad Buras. decisi. 704. n. 16. & in d. Hispan. decimorum coram R. P. D. meo Corrado ver. In proposito autem in fin.

6. Deinde non obstat priuilegium Sancti mem. Pij V. in Bull. eo 2. confit. 41. §. 2. n. 14. vltimo loco exhibatum, quia ultra quod in eo deficit eadem expressa derogatio dicti cap. nuper, huiusmodi priuilegium fuit revocatum, & ad terminos iuris, ac Concilij Tridentini reductum per Constitut. Greg. XII. in eodem Bullay. d. tom. 2. confit. 9. per rot. quod perinde est, ac si non emanasset, vt in eisdem fere terminis de eodem priuilegio dixit Rot. in una Pamphilien. decimorum 18. Decembri 1613. coram bon. mem. Coccino, quæ est decisi. 728. n. 2. part. 3. recent. Quæ constitutio Gregoriana non emittatur, allegando, eam non fuisse in tempore promulgata, nec vñi receptam, quia tanquam promulgata inter alias Bullas Pontificias circumfertur, vt

videtur est loco supra citato. Quod autem sit vñi recepta, firmavit Rot. coram bon. mem. Coccino in d. decisi. 728. n. 2. part. 3. recent.

7. Prout minus reuelat prætensa quadragenaria præscriptio, quia vt responderet decisi. 8. vñterius, illa non probatur, & probata non reuelaret, cum Capitulum obtinuerit à Carolo, & Federico Imperatoribus ad petitionem Eugenij Papa III. priuilegium centenaria, quod licet laicale, cum emanauerit de consensu, & petitione Pontificis, & ab eo confirmatum fuerit, ligat & afficit etiam personas Ecclesiasticas, Azor. *Moral. p. 1. lib. 7. cap. 37. vers. nisi sunt priuilegia.* cum aliis in d. decisi. d. vers. vñterius quadragenaria non suffit, sed requiriuntur centenaria ex iuriis ibidem adductis.

8. Nec applicatur responsio, quod præscriptio quadragenaria cum allegatione tituli patem vim habeat cum immemorabili, & æquipariter centenaria per textum in c. 1. de prescript. in 6.

9. Primo, quia cum titulus deducatur ex huiusmodi priuilegiis, quorum alia loquuntur tantum de decimis extraordinariis, non autem ordinariis, debitis de iure Diuino, alia comprehendunt dumtaxat Frates, non Moniales, & omnia careant derogatione d. cap. nuper, non potest decretire ad hunc effectum, cum titulus non admittatur, nisi comprehendat rem, & personas, de quarum præscriptione agitur. Geminian. in c. cum personas, §. quod si talis ante fin. vers. & sic inspecto, de priuileg. in 6. idem Geminian. conf. 96. n. 4. vers. quoad secundum. Mandell. conf. 34. num. 14. Rot. in recent. decisi. 4. 8. n. 7. part. 5. o. m.

10. Secundum, quia præscriptio quadragenaria cum titulo æquiparatur centenaria, quando ex particulari lege non requiriuntur centenaria, in quibus terminis procedit texti in disto c. 1. de prescript. in 6. um aliis cordant. Quando vero centenaria requiriuntur ex particulari lege vel priuilegio, non sufficit quadragenaria cum titulo: nam alioquin superflua esset lex & priuilegium, cum eo etiam circumscripto opus sit centenaria, seu immemorabilis, quando non adest titulus ex allegatis per Casr. Pal. oper. moral. tom. 2. tr. 10. disput. vnic. punt. 5. n. 2.

11. Quod dicitur de paupertate Monialium non reuelat, tum quia sententia lata de anno 1464. non probat paupertatem de præsenti, tum quia paupertas non excusat à solutione decimorum, nisi sit tanta, quod si decimas soluerint, fame perirent. Ioan. Andr. in cap. cum homines, vers. persoluntibique Abb. nn. 5. de decim. Monet. eod. tractat. c. 5. q. 1. à n. 28. usque ad 32. Tambur de iure Abb. disp. 5. q. 18. n. 5. Franc. Marc. decisi. 198. n. 2. & 6. part. 2. Rot. in dist. Vribinaten. decimorum coram S. D. N. n. 7.

Et ita resolutum vtraque, &c.

DECISO XLV.

Sacra Rotæ Romane coram R. P. D. Ottohobono.

Regiæ. Canoniciatus.

Veneris 19. Ianuarij 1646.

§. 1. **D**omiini approbarunt fundamenta decisionis in hac causa emanata coram me, sub die 3. Iulij præteriti, in qua dictum fuit dandum esse mādatum de manuente Julio Paulo Vigatano, & Comiti Ernesto Zobolo in possessione præbenda, & Canoniciatus respectivè Collegiate Ecclesie S. Prosperi Regie, cum constet de eorum anteriori possessione, nedum ex publicis instrumentis, que alio non possidente probant possessionem manutenebilem, sed etiam ex propria confessione Catoli Ferratini, dum illis Monitorium intimauit